

RunSten, Slutristning # R7A, 11-11-13

Året är 1964 och på Televerket i Farsta har ett gäng ingenjörer ett roligt och spännande jobb: att utveckla en datorstyrd telefonstation, under ledning av Bengt-Gunnar Magnusson. För att få ordning på torpet anställdes en planeringschef som skulle styra upp arbetet för de duktiga utvecklarna. Planeringschef Sten Zälle fick emellertid omedelbart mothugg: "det här är ett komplicerat, intellektuellt arbete" ... "vi tänker, och sådant kan man inte planera" fick han veta. Men Sten var envis, kan amerikanerna planera en månlandning kan man väl planera framtagandet av en telefonstation även om det sker med ny teknik. Och så blev det.

Sten förstod samtidigt att om man lärde känna arbetskamraterna bättre och hade kul ihop så ökade också möjligheterna att få ut mer av sitt arbete. Vi-känslan, att jobba ihop i ett projekt, ökade och man vågade satsa. En gång, i samband med Lucia-kaffet på avdelningen, tyckte Sten att man förutom kaffe och pepparkakor skulle ordna något extra och med hjälp av några likasinnade blev det början till en rad av upptåg.

Och till slut kunde man 1969 köra igång lokalstationen i Storängen som Sten hade fått till uppgift att planera.

Så, i november 1970, bildades ELLEMTEL och i stort sätt hela avdelningen från Storängsprojektet flyttade dit. Sten slapp att vara planeringschef och hans jobb blev nu att bygga upp en enhet för att, på ett enhetligt och kontrollerat sätt, dokumentera all konstruktion på företaget. ELLEMTEL var nu ett bolag med personal från LME och Tvt, två organisationer med helt olika kulturer, och Sten insåg att det lätt skulle kunna bildas osynliga murar inom bolaget. Nu gällde det att se till att medarbetarna lärde känna varandra över avdelningsgränserna och bästa sättet är att ha roligt tillsammans. Det blev dags att bilda ELLEMTELS Fritids och Idrottsförening, ELFI, och Sten blev givetvis dess förste ordförande. Inom ELFI fick aktiviteter utanför det vanliga arbetet fritt spelrum. Tre personer med samma intresse kunde bilda en sektion inom ELFI och den vägen få stöd för sin verksamhet. Antalet sektioner växte snabbt, ELFI Fotboll, Dans, Squash, Dyk, Handboll, Båt.....totalt c:a 20 olika verksamheter. Här kunde man få hjälp med att laga bilen, cykeln eller TVn, och folk inom hela firman kunde lära känna varandra.

ELFIs årsmöten var alltid en tilldragelse i sej. Själva förhandlandet gick snabbt sedan blev det årsmötesfest. ELFIs första årsmöte avhölls sålunda på Charles Dickens, en Pub i Skärholmen inte så långt från ELLEMTELS dåvarande hemvist i Sättra. Tanken att svetsa samman folk med fester hade Sten med sej från Televerket. Det skulle alltid finnas ett moment av överraskning för att sudda ut jobbkänslan och gärna en drink på ett tidigt stadium. Så småningom blev det gårdsfester vid Gula Huset, fest i samband med ELFI-stafetterna, Lucia-fester med dignande julbord, vårkryssning med s/s Blidösund och grillad gris och många andra fester.

Sten gillade att arrangera stora tillställningar och hade genuint stöd av företagsledningen. Invigningsfesten i Gula Huset lockade 400 personer och ännu större blev det vid 20-årsjubileet i Älvsjömässan med 1350 ELLEMTELare inklusive äkta hälfter.

När Sten i december 1977 lämnade ELLEMTEL för Teli hade det vi kallar ELLEMTEL-andan blivit en viktig del av företagskulturen och kommit att bli en verklig framgångsfaktor för alla de stora och viktiga projekten under 70- och 80-talet, AXE, MD110, Telex o Nordiska Datanätet.

På Teli blev Sten chef, först för data och dokumentation, men snart även för hela AXE-produktionen som då tillverkade nästan alla AXE stationer som Televerket installerade i Sverige. Produktionen hade lidit av dålig kvalitet men Sten lyckades vända situationen till att Teli blev en arbetsplats där människorna trivdes och åstadkom mycket bra produkter. Produktionen organiserades om till självstyrande grupper, som tog eget ansvar för att leverera god kvalitet. Sten samarbetade under hela 80-talet med forskare från Göteborgs Universitet i detta förändringsarbete. Projektet ACCEPT, som var Stens förtjänst, fick stor uppmärksamhet, och belönades med ett svenskt pris och kopierades även till andra företag både inom och utom landet. Sten blev så småningom även VD för Teli AB innan fabriken 1993 såldes till Ericsson.

Efter 12 år på Teli var Sten verksam i ett antal konsultuppdrag bl.a. inom den s.k. VIS-gruppen (Värderingar/Insikt/Samverkan). År 1993, när Televerket blev bolaget Telia, fick Sten i uppdrag av koncernledningen att arbeta med att avveckla flera koncernenheter eftersom personalstyrkan inom hela företaget skulle minskas drastiskt. Sten gjorde även en minnesvärd insats som styrelseordförande i det avknoppade företaget Elektronikpartner i Vänersborg.

Sten var en sann friluftsmänniska. Redan på Televerkstiden anslöt han sej till ett litet gäng fjällvandrare som skulle vandra från Abisko till Narvik. Han ville skrapa lite på vikten sa' han. Han hängde bra med och skrapade säkert en del på vikten för väl framme hade han bestämda synpunkter på var och vad man skulle äta. Sten var sedan en årlig följeslagare i ELLEMTELS fjällgrupp.

Vid ett tillfälle när skärmarna från en ELFI-orienteringsträning skulle plockas ner, ville Sten hänga med. För motionens skull, sa han. Han lufsade på bra med karta och kompass i handen. Inte lång tid därefter började han själv motionsorientera i ELFI. Sten var redan tidigare medlem i Hammarby, och nu började han intressera sig för deras orinteringsverksamhet också. Något år senare stod han som projektledare för en Tiomila, en sedan 1945 traditionsbunden tävling, som varje år samlar 7-8000 deltagare.

Sten själv hade ingen segelbåt, men det hade flera andra. Med tiden utvecklades en årlig höstsegling, då några ELLEMTEL-skeppare med gästar möttes i någon vik i sena hösten då sommarseglarna stannat hemma. Alltid en härlig helg.

Kanot hade han heller inte, men det hade några av arbetskamraterna. Två kanoter blev starten till Höstpaddlingen, som kom att infalla senare och senare på hösten. Till sist fick kanoterna stanna hemma och Höstpaddlingen fortsatte som ett gäng gubbar som i sena hösten tältade

djupt inne i skogarna. Middagens varmrätt vid brasan, inte sällan lamm, var Stens ansvar, liksom vinet.

En cykel hade han emellertid, och att cykla lockade Sten. Tillsammans med vänner och arbetskamrater blev det långa turer, inte bara i Sverige utan också ute i Europa.

För ett år sedan var Sten med om att arrangera ELLEMTELs 40-års jubileum i Gula Huset. Alla gamla arbetskamraterna fick tyvärr inte plats men vi som var där, fler än 200 personer, hade en riktigt kul, nostalgisk kväll med underhållning, mat, dryck, sång och dans. Och vi kunde konstatera att ELLEMTEL-andan i högsta grad fortfarande finns kvar.

Sten engagerade sig där han kunde engagera. Visst kunde inlevelsen ibland orsaka ett något irriterat utbrott, men oftast kom han ursäktande tillbaka. Det kunde komma en tår.

En varm och generös personlighet med en härligt optimistisk syn på tillvaron har lämnat oss. Vi är många som kommer att sakna vännen Sten.